

sanctissimum vitæ genus amplé-
xi sint. Univerſi demum regni
felicitati cónsulens, a vítiis óm-
nibus, quæ furtim irrépserant,
pópulos expurgávit, eisque mo-
res christiána pietáte dignos re-
stituit.

R. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Nihil tamen æque in illa mirá-
bile fuit, ac flagrantíssima
charitas erga próximos, præser-
tim egénos, quorum numerósis
grégibus non modo stipem áffa-
tim suppeditáre, verum étiam
trecéntis quotidie matræna beni-
gnitate dapes præbére, flexis gé-
nibus in morem ancíllæ mini-
stráre, régis má nibus pedes
ablúere, et pressis étiam ósculis
úlcerá fovére, solémne hábuit.
His porro, aliisque piis súmpti-
bus non régias tantum vestes, et
pretiósá monília distráxit, sed
ipsum non semel exháusit ærá-
rium. Tolerátis demum ad pa-

tiéntiæ miráculum acerbíssimis
dolóribus, ánimam, seméstri cór-
poris ægrotatióne purgátam, Au-
ctóri suo quarto Idus Júnii red-
didit. Quo témporis moménto
fácies ejus diutúrni morbi mácie
ac pallóre fœdáta, insólita qua-
dam venustáte reflóruit. Miris
étiam post mortem prodígiis cla-
ra, et Cleméntis Décimi auctóri-
táte in Scótiæ Patrónam accépta,
ubique terrárum religiosíssime
cólitur.

R. Fallax grátia.

In iij. Noct. Homilia in Evang.

Símile est regnum cœlórum the-
sáuro. **de eodem Comm. (164)**

Vesp. de seq., cum comm. præc.

DIE XI. JUNII.

S. Barnabæ, Apostoli.

Duplex majus.

Omnia de Comuni Apost. (1)
præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Bárnabæ
Apostoli tui méritis et inter-

cessiōne lætificas : concēde propitius ; ut, qui tua per eum beneficia pōscimus, dono tuæ grātiæ consequāmur. Per Dōminum.

Deinde fit com. S. Margaritæ, Añā. Manum suam aperuit inopi et palmas suas extendit ad pauperem, et panem otiosa non comedit.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. **℞.** Propterea benedixit te Deus in ætænum.

Oratio. Deus, qui beatam. 289.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 13. f.

CUM dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Judæorum, et colentium advenarum, Paulum et Barnabam : qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei. Sequenti vero sabbato pene universa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Judæi, replenti sunt zelo, et contradicebant his quæ a

Paulo dicebantur, blasphemantes. Tunc constanter Paulus et Barnabas dixerunt : Vobis oportebat primum loqui verbum Dei : sed quoniam repellitis illud, et indignos vos judicatis æternæ vitæ, ecce convertimur ad Gentes. Sic enim præcepit nobis Dominus : Posui te in lucem Gentium, ut sis in salutem usque ad extremum terræ.

℞. Ecce ego mitto.

Lectio ij.

AUDIENTES autem Gentes gavisæ sunt, et glorificabant verbum Domini : et crediderunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam. Disseminabatur autem verbum Domini per universam regionem. Judæi autem concitaverunt mulieres religiosas et honestas, et primos civitatis, et excitaverunt persecutiōnem in Paulum et Barnabam, et ejecerunt eos de finibus suis. At illi, excusso pulvere pedum in

eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio et Spíritu sancto.

℞. Tóllite jugum.

Lectio iij. Cap. 14.

FACTUM est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum et Græcórum copiósá multítúdo. Qui vero increduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt fiduciáliter ágéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiae suæ, dante signa et prodígia fieri per manus eórum.

℞. Dum steteritis.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BARNABAS Levítes, Cyprius géneré, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi

Evangélium. Is agro vëndito quem habébat, redáctam ex eo pecúniám áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter, lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióné multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spíritu sancto plenus habebátur.

℞. Vidi conjúctos.

Lectio v.

PROFECTUS inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Eccléssia annum commoráti, christiánæ fídei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt : ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo

mittentes pecuniam per Paulum et Barnabam. Qui perfuncti illo charitatis officio, adhibito Joanne, cui cognomen erat Marcus, redierunt Antiochiam.

R. Beati estis.

Lectio vj.

CUM autem Antiochiæ in Ecclesia cum ceteris Prophetis et Doctoribus, Paulus et Barnabas in jejunio et oratione Domino deservirent, dixit Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum et Barnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, et orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Itaque Seleuciam venerunt, inde in Cyprum: ac multas præterea urbes regionisque, prædicantes Evangelium, summa cum audientium utilitate, peragrarunt. Postræmo Barnabas digressus a Paulo una cum Joanne, qui cognominatus est Marcus, navigavit in Cyprum: ibique circiter septimum Nerónis

annum, tertio Idus Junii, ad apostolici muneris laudem, martyrii coronam adjunxit. Ejus corpus, Zenone Imperatore, repertum est in insula Cypro, ad cujus pectus erat Evangelium Matthæi, Barnabæ manu conscriptum.

R. Isti sunt triumphatores.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10. b.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homilia 34. in Evang.

CUM Dominus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus egerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis sæcularibus alienatos, et ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum

dénique eventúra illis advérsa prædicít. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómoda consequébántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edísce-
rent. Deínde, ut nemo suspicár-
etur, ex Magístri infirmitáte tam
grávia mala descéndere. Præter-
ea, ne qui ea passúri erant, sú-
bito ac inopináto rerum evéntu
perturbaréntur. Dénique, ne cum
ista sub ipsum passiónis suæ
tempus audírent, nímium com-
moveréntur.

R. Isti sunt qui.

Lectio viij.

JAM vero, ut intélligant novum
hoc esse belli genus, et insóli-
tum præliándi morem, cum illos
nudos mitteret, una indútos tú-
nica, sine cálceis, absque virga,
et absque zona et pera, et ab ex-
cipiéntibus ali jubéret; non fe-
cit hic dicéndi finem, sed inex-
plicábilem virtútem suam prófe-
rens, Etiam sic eúntes, inquit,

mansuetúdinem tamen óvium os-
téndite, quamvis ad lupos itúri,
nec simpliciter ad lupos, sed
étiam in médio lupórum : (neque
vero óvium tantum mansuetúdi-
nem habére jubet, sed étiam co-
lúmbæ simplicitátem) sic enim
virtútem meam máxime ostén-
dam, cum ab óvibus lupi supe-
rabúntur : et quamvis illæ sint in
médio lupórum, et innúmeris
mórsibus laceréntur, non modo
non consúptæ fúerint, verum
étiam illos in sui natúram trans-
mutáverint.

R. Isti sunt viri.

Lectio ix.

MAJUS certe atque admirábilius
est mentem adversariórum
commutáre, et ánimum in divér-
sum transférre, quam illos occí-
dere : præsertim eum duódecim
tantum essent, et lupis plenus
esset orbis univérsus. Erubescá-
mus ígitur qui longe diversa fa-
ciéntes, tamquam lupi in adver-

sários rúimus. Nam quámdui oves fuérimus, vincimus : étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus : quod si lupi fuérimus, vincimur. Tunc enim a nobis pastóris auxiliúm recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus. 63.

In ij. Vesperis fit com. sequentis et SS. Basilidis et Soc. Mart.

DIE XII JUNII.

S. Joannis a S. Facundo, Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (115) præter sequentia.

Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ŷ. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. **ŷ.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio.

DEUS, auctor pacis, et amátor charitátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica

dissidentes componéndi grátia decorásti : ejus méritis, et intercessióne concéde ; ut in tua charitáte firmáti nullis a te tentationibus separémur. Per Dóminum.

Et fit com. SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mart. Aña. Istórum. **ŷ.** Lætámini, ut supra. 266.

Oratio.

SANCTORUM Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii quæsumus Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant : et, quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscaat. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNEM Sahagúni in Hispánia nobili génere natum paréntes cum diu prole caruissent, piis opéribus, et orationibus a Deo

impetrarunt. Ab ineunte ætate egregium futuræ sanctitatis specimen dedit: nam e loco superiori ad ceteros pueros crebro verba faciebat, quibus eos ad virtutem et Dei cultum hortabatur, eorumque dissidia componebat. In patria monachis sancti Facundi Ordinis sancti Benedicti primis litterarum rudimentis imbuendus traditur. Dum iis operam daret, curavit pater, ut Párochus Ecclesiam administraret, quod munus juvenis nullis rationibus adduci potuit, ut retineret. Inter familiares Episcopi Burgensis adscriptus, ob spectatam ipsius probitatem, intimus ei fuit, ab eoque Præbyter, et Canonicus factus, multis beneficiis auctus est. Sed relicta aula Episcopi, ut Deo quietius serviret, omnibus Ecclesiæ proventibus abdicatis, se cuidam sacello addixit, ubi Sacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis ma-

gna cum auditorum ædificatione frequenter concionabatur.

B. Honestum fecit.

Lectio v.

POSTEA studiorum causa Salmanticam profectus, in celebre collegium divi Bartholomæi cooptatus, Sacerdotis munus ita exercuit, ut simul optatis studiis incumberet et in sacris etiam concionibus assidue versaretur. Cum vero in gravissimum morbum incidisset, arctioris disciplinæ voto se obstrinxit, quod ut redderet, cum prius cuidam pauperi pene nudo ex duabus, quas tantum habebat, vestes, meliorem dedisset, ad cœnobium sancti Augustini severiori disciplina tum maxime florens se contulit: in quo admissus obedientia, animi demissione, vigiliis, ac oratione provectiones anteibat. Triclinii cura cum ipsi demandata esset, vini doliolum, ipso attingente, omnibus monachis

per annum abúnde suffécit. Ex-
 ácto tyrocínii anno, Præfécti
 jussu munus concionánda sus-
 cépit. Salmánticæ id témporis
 ádeo cruéntis factiónibus divína,
 humanáque ómnia permíxta
 erant, ut síngulis propémódum
 horis cædes fierent, et ómnium
 órdinum, ac præsertim nobilium
 sángine non viæ solum, et fora,
 sed templa étiam redundárent.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

AT Joánnes tum conciónibus,
 tum privátis collóquiis cí-
 vium ánimos demúlcens, ad
 tranquillitátem urbem redúxit.
 Virum príncipem gráviter offén-
 dit, quod illíus in súbditos sæví-
 tiam increpásset. Qua de causa
 équites duos immísit qui eum in
 itinere confóderent. Jamque ad
 ipsum propinquáverant, cum
 stupóre divínitus immísso, si-
 mul cum equis immóbiles steté-
 runt, donec ad pedes sancti viri

provolúti, scéleris véniam pre-
 caréntur. Ipse quoque Princeps,
 repentinó terróre percúsus, jam
 de salúte desperáverat, cum re-
 vocáto Joánnes, facti pœnitens
 incolumitáti rédditus est. Fa-
 ctiósi étiam hómines, cum eum
 fústibus péterent, bráchiis diri-
 guére, nec ante rédditæ vires,
 quam delícti véniam precarén-
 tur. Christum Dóminum, dum
 Sacrum fáceret, præsentem con-
 tuéri, atque ex ipso divinitátis
 fonte cœléstia mystéria hauríre
 sólitus. Abdita cordis inspícere,
 ac futúra raro événtu præsa-
 gíre frequens illi fuit : fratrisque
 filiam septénnem mórtuam exci-
 távit. Dénique mortis die præ-
 nuntiáto, et Ecclésiæ Sacramén-
 tis devotíssime susceptis, extré-
 mum diem clausit, multis ante,
 et post óbitum miraculis glorió-
 sus. Quibus rite probátis, Alexán-
 der Octávus Sanctórum número
 eum adscrípsit. *R.* Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in Evangelio. Sint lumbi. de eodem Comm. (120)

Pro sanctis Martyribus.

Lectio ix.

BASILIDES, Cyrinus, Nabor et Nazarius, Romani milites, nobiliter genere, et virtute illustres, christiana religione suscepta, cum Christum Dei Filium, Diocletiano Imperatore, predicarent, ab Aurelio Praefecto Urbis comprehensi, et ut diis sacra facerent admoniti, ejus jussa contemnentes, missi sunt in carcerem. Quibus orantibus, cum subito clarissima lux oborta omnium oculis, qui ibidem essent, carcerem colustrasset: illo caelesti splendore commotus Marcellus custodiae praepositus, multique alii Christo Domino crediderunt. Verum postea e carcere emissi, ab Imperatore Maximiano, cum ejus etiam neglecto imperio, unum Christum Deum et

Dominum in ore haberent, scorpionibus cruciati iterum conjiciuntur in vincula: unde septimo die educti, et ante pedes Imperatoris constituti, perstiterunt in irrisione inanum deorum, Jesum Christum Deum constantissime confitentes. Quamobrem damnati securi feriuntur. Quorum corpora feris objecta, nec ab illis tacta, a Christianis honorifice sepulta sunt.

Te Deum laudamus.

In Laudibus pro com. SS. Mart. Aña. Vestri capilli. ꝛ. Exsultabunt. ut infra. 323.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum comm. præc.

DIE XIII. JUNII.

S. Antonii de Padua, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (115) præter sequentia.

Oratio.

ECCLESIAM tuam, Deus beati Antonii Confessoris tui solèmniter

tas votiva lætificet : ut spirituálibus semper muniátur auxiliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Aña. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **Ŕ.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, auctor pacis.
302.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANTONIUS, Ulyssipóne in Lusitania honéstis ortus paréntibus, et ab iis pie educátus, adolésceus institútum Canonicórum regulárium suscepit. Sed cum córpora beatórum quinque Mártyrum fratrum Minórum Conimbriam transferréntur, qui paulo ante apud Marróchium pro Chri-

sti fide passi erant, martyrii desiderio incensus, ad Franciscánum órđinem transívit. Mox eódem ardóre impúlsus, ad Sarcénos ire perréxit : sed advérsa valetúđine afflíctus, et redíre cóactus, cum navi ad Hispániæ lítora ténderet, ventórum vi in Sicíliam delátus est.

Ŕ. Honéstum fecit.

Lectio v.

ASSISIUM e Sicilia ad Capítulum generále venit : inde in erémum montis Pauli in Æmília secessit, ubi divínis contemplatió nibus, jejúniis et vigíliis diu vacávit. Póstea sacris Ordínibus initiátus, et ad prædicándum Evangélium missus, dicéđi sapientia et cópia tantum profécit, tantámque sui admiratió nem commóvit, ut eum summus Póntifex aliquándo concionántem áudiens, Arcam testaméti appellárit. In primis vero hæreses summa vi profligávit, ideóque

perpétuus hæreticórum málleus
est vocátus.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

PRIMUS ex suo Ordine, ob doctri-
næ præstantiam, Bonóniæ, et
álibi sacras líttas est interpre-
tátus, fratrumque suorum stúdiis
præfuit. Multis vero peragrátis
provinciis, anno ante óbitum Pa-
távium venit, ubi illústria san-
ctitátis suæ monuménta reliquit.
Dénique magnis labóribus pro
glória Dei perfúctus, méritis et
miráculis clarus, obdormívit in
Dómino Idibus Júnii anno salú-
tis millésimo ducentésimo trigé-
simo primo : quem Gregórius
Nonus Póntifex Máximus sanctó-
rum Confessorum número adscri-
psit.

R. Iste homo.

*In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi. (120)*

*Vesperæ a Capitulo de sequenti
cum comm. præcedentis.*

DIE XIV. JUNII.

**S. Basili Magni, Episc. Conf.
et Eccl. Doct.**

Duplex. (m. t. v.)

**Omnia de Comm. Conf. Pont.
(87) præter sequentia.**

**In utrisque Vesperis, ad Magni-
ficat, Añã. O Doctor óptime, Ec-
clésiæ sanctæ lumen beáte Basili,
divinæ legis amátor, deprecáre
pro nobis Fílium Dei.**

Oratio.

EXAUDI, quæsumus Dómine, pre-
ces nostras, quas in beáti Ba-
sili, Confessoris tui atque Pontí-
ficis, solemnitate deférimus : et
qui tibi digne méruit famulári,
ejus intercedéntibus méritis ab
ómnibus nos absólve peccátis.
Per Dóminum.

**Et fit comm. præced. Añã.
Hic vir. ¶. Justum, ut supra.**

**Oratio. Ecclésiã tuã, ut su-
pra. 309.**

**In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**